

J.B. Shurk, Gatestone Institute: Svoboda stojí za to, aby se za ni bojovalo. Svobodná budoucnost vždy závisí na odvaze několika osamocených jedinců

- CZ24 News | 3. ledna 2023

“V životě každého člověka přijde čas,” [řekl](#) Martin Luther King Jr., “kdy člověk musí zaujmout postoj, který není ani bezpečný, ani politicky výhodný, ani populární, ale musí ho zaujmout, protože mu to diktuje svědomí.” Jinými slovy, morální imperativ převáží nad osobní bezpečností, politickou korektností a psychologickým komfortem ztotožnění se s davem. V neklidných dobách násilností a lidského utrpení se vždy jen několik osamocených lidí – buď obdařených vrozenou odvahou, nebo zocelených díky svým životním zkušenostem – odváží postavit proti nastupujícímu zlu, které většina mlčky akceptuje. Tak silná je svobodná vůle jednotlivce, který se řídí svým morálním kompasem.

Nyní přišel čas, aby se hlasy této hrstky lidí spojily. V sázce není nic menšího než individuální kontrola nad vlastním životem, svobodou, majetkem, soukromím a hledáním štěstí. Svoboda projevu visí na vlásku, stejně jako svoboda vyznání, svoboda tisku a právo lidu pokojně se shromažďovat a žádat vládu o nápravu křivd. Skutečnost, že mnoho těchto přirozených práv je zapsáno v Prvním dodatku americké Ústavy, není náhodná. Tato přirozená práva jsou totiž úzce provázána. Oslabení jednoho z nich oslabuje všechna.

Zmrazení bankovních účtů [protestujících účastníků Konvoje svobody](#) (*Freedom Convoy*) v [Kanadě](#), požadujících zrušení povinného očkování experimentálními “vakcínami”, narušilo svobodu projevu a shromažďování, právo na tělesnou autonomii a náboženské námitky, vlastnická práva i právo veřejně protestovat proti škodám způsobeným vládou.

Zakázat [trenérovi amerického fotbalu](#) veřejně se pomodlit znamená nutit ho obětovat jak náboženskou svobodu, tak svobodu projevu; pokud jsou atributy, které nás nejvíce definují, odsunuty do soukromí, tak se náboženská identita a svoboda projevu mohou lehce vytratit.

Kromě snahy amerického ministerstva vnitřní bezpečnosti [vytvořit](#) oficiální “Radu pro sledování dezinformací” (*Disinformation Governance Board*), která má “bojovat” proti svobodnému vyjadřování názorů odporujících vládnímu názoru, [zprávy potvrzují](#) i to, že se zaměstnanci tohoto ministerstva pravidelně setkávali se zástupci *Facebooku* a *Twitteru*, s cílem potlačit a cenzurovat určitá fakta a názory v online diskusích o mnoha otázkách, které dominují veřejné debatě – včetně tak širokých témat, jako je stažení USA z Afghánistánu, Covid-19 a “rasová spravedlnost”.

Přenechat západním vládám pravomoc rozhodovat o tom, co smí nebo nesmí být [zveřejněno na sociálních sítích](#), zbavuje veřejný prostor jak neomezené svobody projevu (v mezích rozsudku [Brandenburg v. Ohio](#)), tak skutečně svobodného tisku. Pověřit vládní činitele pravomocí označovat některé myšlenky jako “nesprávné”, “závadné” nebo “dez-” informace – jinými slovy, umožnit politikům a byrokratům rozhodovat o tom, co je pravdivé nebo nepravdivé, užitečné nebo škodlivé, chráněný názor nebo zlovolný klam – znamená zcela zrušit ochranu amerického Prvního dodatku. Využívání soukromého sektoru jako implicitních vládních cenzorů je hanebným a cynickým obcházením zákona – a [nezákonné](#) je také to, když soukromá společnost obchází ústavu a rozhoduje, kdo se může účastnit veřejné debaty a kdo ne.

Cenzurovat nesouhlasné názory na experimentální, a ještě navíc vynucované lékařské postupy, dvoustupňové ekonomické uzavírky (během nichž je velkým obchodním centřům nevysvětlitelně “povoleno” prodávat, zatímco ekonomicky zranitelným [maloobchodům](#) na rohu vaší ulice nikoliv) je masová cenzura ve jménu veřejného zdraví, která znemožňuje kontrolu zrůdné tyranie zahalené do falešného pláště “obecného dobra”.

Když vlády ve veřejné diskusi [cenzurují nesouhlasné názory](#), tak tím slouží jen svým vlastním zájmům. Když vlády tvrdí, že jednají pro “dobro” lidu, a přitom zakazují opačné názory, tak až příliš často posilují svou vlastní moc na úkor veřejnosti. Když vlády v souvislosti se svými nařízeními mluví o “dobrých úmyslech”, tak mohou beztrestně páchat ta nejkrutější zla.

Pokud se necháte zaslepit “dobrymi úmysly” jakékoliv vlády, tak se Vám může jednoho dne stát, že se dožijete skutečně nevýslovných škod. Socialistická vláda Huga Cháveze učinila mnoho takových slibů “pro dobro” venezuelského lidu, přesto nekonečné zrady jeho vlády způsobily, že občané této země dodnes nesmírně trpí.

Toto je klíčový okamžik lidských dějin, kdy staletí trvající pokrok směřující k lidské emancipaci a individuální svobodě buď nalezne nový, naléhavý impuls, nebo utrpí politováníhodný ústup. Buď svoboda něco znamená, nebo ne. Buď bude mít každý jednotlivec svůj osud ve svých rukou, nebo bude svobodná osobní vůle potlačena a lidé budou vnímáni jen jako pouhé součásti kolektivních skupin. Buď samospráva vyžaduje, aby každý občan měl svůj hlas, nebo se většina musí podříditi nařízením stále více expandující vlády řízené jen několika málo lidmi. Buď mají občané jedinečnou možnost kontrolovat směřování své vlády, nebo institut občanství a národnost vůbec nic neznamenají. Toto je dnes v sázce. Je to jasné, neúprosné a nevyhnutelné.

Důvod, proč se nyní nacházíme na této křižovatce dějin svobody, není složitý – je to důsledek lidské přirozenosti. Většině lidí na dnešním Západě jsou válka a její bolestné důsledky neznámé nebo je vnímají vlivem času zkresleně. Ačkoliv násilí a krveprolití na mnoha místech světa probíhají prakticky neustále, tak většina obyvatel Západu byla pohledu na válečné hrůzy dlouho ušetřena. To, že je pro lidi obtížné pochopit to, co nevidí, způsobilo, že se nebrání tomu, co důvěrně neznají.

Mnozí politici se opět bezstarostně přiklánějí k totalitě. Občané, kteří si v minulosti uvědomovali ohrožení společenského smíru, když velké korporace a národní vlády vnucovaly společnosti “politicky korektní” myšlenky, již zřejmě zapomněli názorné lekce z dějin dvacátého století a jeho fašistickou, komunistickou a nacistickou propagandu, a tudíž nevidí, jak strašně společnosti škodí, když úředníci a politici diktují veřejnosti, čemu smí věřit.

Mnoho obyvatel Západu zapomnělo, že svoboda slova a osobní svoboda nejsou žádné hrozivé “mikroagrese”, které si zaslouží sankce a naopak jsou nejjistějšími bezpečnostními ventily a prevencí vzniku nepřátelství ve společnosti, přičemž jejich alternativou je rozpoutání otevřeného násilí. Desetiletí relativního míru proměnila těžce vybojované západní svobody v něco samozřejmého. Vlády a mezinárodní korporace se jen málo zamýšlejí nad riziky pro sociální soudržnost – a pravděpodobně je to ani nezajímá – když cíleně manipulují obyvatelstvem pomocí masmediální propagandy, která má posílit elitní programy Světového ekonomického fóra zahrnující vše od spotřeby energie a výroby potravin až po vládní zdravotní nařízení a zdravotní pasy. Lákadlo ultimativní moci a kontroly, které podnítilo obě světové války, je stále až příliš přitažlivé.

Vlády, které se již přeorientovaly na všeobecný veřejný dohled a bezdůvodné sledování on-line, vidí na obzoru digitální měny zavedené centrálními bankami, sledovací implantáty a zavedení [systému sociálního kreditu](#) a věří, že čas úplné kontroly nad občany je na dosah – pokud se ovšem udrží u moci a budou nám stále vládnout.

Jako vždy jsou osvobozující výhody nových technologií doprovázeny jejich schopnostmi držet obyvatelstvo v šachu a potlačovat informace, které se vládnoucí třídě nehodí do krámu. Rozhlas a televize propojily svět jako nikdy předtím, ale masová komunikace také rychle podpořila vzestup diktátorů a rozšíření indoktrinace veřejnosti do nových výšin. Jaderná energie poskytla jak hojnost energie, tak i potenciál pro apokalyptickou zkázu. Osobní počítače, chytré telefony a internet poskytly obyčejným lidem megafony, jejichž prostřednictvím mohou vyjadřovat nové myšlenky, avšak tentýž kyberprostor otevřel zcela nový bitevní prostor pro vládní dohled, [propagandu](#) a [masovou manipulaci](#).

Zdá se, že některé vlády vidí v technologiích místo nástrojů pro zajištění ekonomické bezpečnosti občanů a podpory svobodnějšího trhu spíše účinné páky k přerozdělování bohatství, omezování osobních příjmů a vybírání daní, a také prostředky k vytvoření technokratického systému totálního dohledu, v němž byrokratická kontrola toho, co spotřebitelé kupují a prodávají, a zavedení systému sociálního kreditu, v němž bude možné odměňovat "politicky korektní" chování a trestat "nesprávné" názory.

Technologický pokrok poskytuje jak prostředky k posílení lidské svobody, tak i k absolutnímu ponížení člověka. Když je vládám dovoleno, aby za nás tuto volbu učinily, tak si často vyberou druhou možnost. Nejde jim o naši osobní svobodu, ale o jejich moc. Pouze svobodní občané jsou schopni udržet vládní moc na uzdě a zajistit, aby mohla lidská svoboda vzkvétat.

Je proto nezbytné, aby obyvatelé Západu neztráceli ze zřetele nejdůležitější bitvu, která již nějaký čas zuří – bitvu, v níž proti sobě stojí svoboda jednotlivce a totální státní kontrola. Každý problém by měl být zkoumán touto optikou. Jsme skutečně na křižovatce dějin lidské svobody. I když jen málo lidí chápe, co je nyní v sázce, tak je potřeba, aby tato hrstka lidí bojovala za zachování našich individuálních svobod proti vládám a korporacím, které se je usilovně snaží oslabit. Buď se pochodeň svobody znovu rozhoří, nebo dříve či později zhasne.

AUTOR: J.B. Shurk

ZDROJ: www.gatestoneinstitute.org/19151/liberty-worth-the-fight

Překlad: Libor Popovský, Helena Kolínská